

stowarzyszenie nie wybija tego piętna miłości, nie podnosi go... Czem jest w pedagogii godzina praktyki, tem jest Krucjata w praktykowaniu usłyszaną na religijnej nauki. Ta organizacja jest konieczna. Jeśli my starzy potrzebujemy podtrzymania się wzajemnego przez zebrania, rekolekcje, wspólną akcję, cóż dopiero dzieci... Jeśli mieć tego nie będą, wypaczą się... Krucjata wyrabia charakter... Co za moc wyrobienia daje praktyka tych ofiar dla Boga, drobnych a tak jednak kosztujących.

Oto krótki zbiorek wyjęty z zapisków Rycerzyków... „Nie odpowiedziałem na niesprawiedliwy zarzut, nie skłamałem, nie oglądałem się w kościele, oprawiłem pożyczoną książkę, nie mówiłem przez cały tydzień brzydkiego słowa — przy obiedzie wziąłem gorszy kawałek, zamiast kupić na odpuszcie zabawkę, dałem pieniądze biednemu“ itd. — Takie ofiary robione w czystej intencji i dla Boga, bezimiennie, czy to nie wielka rzecz?

Wszelkie wyjaśnienia i wiadomości bliższe i bardzo dokładne o Krucjacie można zaczerpnąć z broszurki pod tyt.: Przewodnik Krucjaty, dodam tylko, że gdyby się trafiła przeszkoda w zorganizowaniu Krucjaty przy szkole powszechnej z powodu trudności robionych gdzieś przez miejscowe pojedyncze władze szkolne, to wynika z fałszywego interpretowania okólników Ministerstwa przez niższe władze szkolne. Episkopat jest bowiem w porozumieniu z Ministerstwem w tej kwestji, które jak to widać z okólnika zamieszczonego w Ustawach Krucjaty, wypowiedziało się przychylnie pod tym względem.

Gdyby więc ktoś robił trudności, należy to prostować i tem się nie zrażać. Nic więcej nie przyczyni się do wychowania państwowego i uszanowania władzy jak Krucjata, która wyrabia na tle miłości — ucząc kochać Boga i Ojczyznę na wszystkich punktach: religijnym, narodowym, pedagogicznym i społecznym.

Przyłożyć rękę do takiego dzieła, uczynić swe życie bohaterską ofiarą w prowadzeniu Rycerstwa, co za jasna gwiazda... Wychować Rycerstwo, te białe Orleńskie i prowadzić je do podniebnych sfer Ducha prawdy, piękna i dobra na chwałę Boga i Ojczyzny“. — Po przemówieniu gen. Dyr. Krucjaty, O. Boka, X. Kanonik Bomba, w serdecznych słowach pełnych wzruszenia podziękował Dyr. za przybycie i przemówienie, zapraszając, by raczył z wiośnią, gdy rozwinie się akcja Krucjaty przybyć jeszcze, i duchem swoim ożywić to dzieło i utrwalić je na Ziemi kieleckiej. — Odyło się też zebranie nowozałożonej przed tygodniem w Proszowicach Krucjaty, złożonej z 60-ciu dzieci, które zgromadziły się przy autobusie na powitanie X. Gen. Dyr. a następnie przy-

jęły go hymnem swoim, deklamacjami i śpiewami i wysłuchały prześlicznego przemówienia jego do nich, po którym rozdał wszystkim obrazki pamiątkowe.

Dzieci są szczęśliwe, zapowiadają solidną Krucjatę w Proszowicach, prowadzoną przez ks. Dyr. Wikarego parafji, oraz wielkiej gorliwości nauczycielkę, P. Życzkowską. Potem odbył się obiad, przy którym nastąpiła wymiana zdań, bardzo interesująca dyskusja i wyjaśnienia W. O. Dyr. Generalnego w kwestji Krucjaty. Muszę niestety nadmienić, o dotyczącej nas rzeczy. Mianowicie Ks. Proboszczowie wyrazili wątpliwość w pomoc w tej akcji Pań z dworów, zaznaczając i podkreślając, że niestety z ich strony mało znajdują współpracy na terenie parafji. Są Panie, które rzeczywiście własnym wysiłkiem pracy pomagają Księdzu parafji, lecz niestety liczba ich znikomo mała. Z przykrością przyznać musimy, że niestety to prawda. . Gdyż współpraca prawdziwa z Duszpasterzami, nie polega na samym patronowaniu jakiemuś dziełu, lecz na rzeczywistej pracy osobistej. Niech Drogie Panie mi wierzą, że tych parę godzin raz lub dwa na miesiąc, odjętych swoim sprawom, a danych tym dzieciom, tylko dobroczynnie wpłynąć może tak na ducha domowego jak i na materialny dobrobyt. Bo kultura zaszczipiona przez nas w lud za pośrednictwem dzieci, wpłynie i na dobrobyt gospodarczy. Pan Jezus któregoś Świętej powiedział: „Zajmij się moimi sprawami a ja się zajmę twoimi“. Mijmy więc w to i spróbujmy... ofiarować a z miłością.

Anna Grabkowska
z Sodalitji kieleckiej.

2. Krucjata Starszych.

Wśród licznych, różnorodnych organizacji społecznych i kościelnych, jakie obecnie zakładają po wsiach, jest jedna organizacja: Krucjata Eucharystyczna, która ma coraz większy rozgłos i coraz więcej zaczyna się rozpowszechniać.

Mając do czynienia z różnemi rodzajami stowarzyszeń na terenie wsi, przekonałam się, że najmniej wysiłku i najmniej kłopotu w zakładaniu i w prowadzeniu, a jednocześnie może i najwięcej pożytku pod względem wychowawczo-moralnym, daje Krucjata Eucharystyczna.

Celem Krucjaty jest wynagrodzenie P. Jezusowi, za wszelkie krzywdy i przestępstwa, jakie wyrządza świat cały. Środkami wynagrodzenia, a jednocześnie obowiązkami członków Krucjaty, są: przedewszystkiem przyjmowanie raz na miesiąc wspólnej Komunii św. Wynagradzającej — codzienne odmawianie 1